

вилз хлѣбз-а и реклз: „земеѣе вѣдѣе, това е мое-то тѣло.“ (Мат. XXVI, 26).

Но Господь, преди да отиде да пострадае драгоколно, ѱстановилз тѣзи тайнѣ, за коѣ-то отз рано сз наѣкѣ и чѣдеса, приготвилз народз-а да ѣж пріемне. Тѣи е Господь ѱреждалз и тайнѣ-тѣ на крещеніе-то, защото догдѣ не ѣ былз далз іоше благодатнѣ силѣ, да испира грѣхове-тѣ, проводилз Іоанна вз пѣстинѣ-тѣ, кой-то крышаваше само сз крещеніе на покаѣніе-то, и проповѣдаваше, че оный, кой-то дохожда слѣдз него, не ще да крышавка само сз водаѣ ами и сз дѣхз. Тѣи е Спаситель отрано показалз, че и храни народз-а, защото два пѣти чѣдно умножилз нѣколко хлѣбоѣе тѣи, цѣто еднаждѣ са наситили петз а дрѣгій пѣть четири хілади хора, и сз това ги ѱчаше, че той самси чрезз себе ще храни цѣлз свѣтз. А като потърча народз-а подирѣ мѣ зарадн тѣзи земланѣ хранѣ, той имз обави, че храна-та, коѣ-то трѣба да са чака отз него, ще бѣде невесна и безз неѣ нема истинный животз: „азз съмь хлѣбз живый, кой-то слѣзе отз небе-то; кой-то еде отз тойзи хлѣбз ще живѣе вѣчно; и хлѣбз-а, когото ще дамз азз, е мое-то тѣло, коѣ-то ще дамз заради животз на свѣтз-а! Това като чѣхѣ евреи-тѣ поченахѣ да са препиратз помеждѣ си и дѣмахѣ; какз може тойзи да ни даде тѣло-то си да ѣдемз. А Исѣсз имз рече: „наистина, наистина ви казвамз: ако не едете тѣло-то на сына челоѣческой, и не піете неговѣ-тѣ кръвь, не щете има животз вз себе си. Кой-то еде